

TANTxTANT

Alfons Almendros

La revolució de la informació

Estem presenciant el creixement del que l'anterior president de la Reserva Federal, Alain Greenspan, anomenava "l'economia sense pes". Una economia en què el coneixement i la capacitat tècnica prenen, cada vegada més, posicions significatives en comparació amb el món econòmic i empresarial físic. Els millors estudiants i empresaris del món en desenvolupament ja no estan limitats per les distàncies geogràfiques i la situació econòmica del seu propi país. A mesura que la tecnologia de la informació arriba a aquests treballadors, esdevenen persones capacitades per tal de competir amb els seus homòlegs del món desenvolupat.

Una economia basada en el coneixement fa necessari un constant aprenentatge

A l'alba d'aquesta competició, la informació s'ha tornat cada cop més perible. Mentre que l'economia de la informació va experimentant un procés de maduració, la mitjana dels

treballadors tenen mitja dotzena, i més, de canvis importants en el decurs de les seves vides professionals. En una economia molt dinàmica basada en el coneixement es desencadenen uns processos en què l'aprenentatge constant i el reciclatge i el reentrenament són no només desitjables, sinó necessaris si un vol continuar sent un treballador o empresari vàlid i significatiu.

Els sistemes educatius s'han d'adaptar per tal de preparar els ciutadans per competir. Així, l'emergència de les ci-beruniversitats i dels cursos no presencials és un primer símptoma d'aquestes necessitats anticipades d'una nova economia que ja albiren tant el món desenvolupat com el subdesenvolupat. Són les primeres passes d'una autèntica revolució de la informació i el coneixement.

UNA HISTÒRIA POLÍTICA DE VILADRAU

Fa aproximadament 20 anys hi va haver eleccions municipals. Al poble de Viladrau hi van participar dues candidatures, una de CIU i una d'Independents. En aquella ocasió van guanyar els independents i van succeir l'anterior govern de Convergència.

Un dels primers acords del nou govern va ser retirar el projecte de la casa del metge i el dispensari que havia aprovat l'antic govern de CIU. El dispensari que van fer els independents, a Cal Sità, ha servit, però ha quedat petit i necessita una ampliació. En aquell moment, vàrem acceptar el canvi perquè tenien majoria absoluta i, en democràcia, aquestes coses es poden fer.

Després de 12 anys amb tres governs de Convergència, en aquestes eleccions passades es presenten 3 candidatures: CIU, ERC i Independents. Guanya la candidatura dels Independents (pràcticament els mateixos d'aquelles altres eleccions) per un estret marge de vots i, amb un acord amb ERC, formen govern. Una de les primeres decisions del nou govern és tornar a canviar un projecte fet i aprovat pel govern anterior de CIU. Ara canvien el projecte de les noves escoles i les volen situar en un altre lloc. Ho hem d'acceptar perquè ells governen (encara que sense un programa definit). Una vegada presa la decisió, no poden perdre temps i agafen el primer solar que troben disponible, que no és altre que el pati del Centre Europeu de la Natura (CEN). Una equivocació fatal!!! Perdrem el pati del centre, en dificultarem l'entrada i una possible ampliació de l'edifici si es fa falta; a part del considerable augment de despesa municipal que representarà el nou projecte (l'anterior el pagava el departament d'Ensenyament) i la construcció d'un mur addicional que ara cal fer.

Cal que la gent de Viladrau que estimem el poble pensem una mica i mirem cap al futur. Crec que aquesta decisió, encara que sigui democràtica, no s'hauria de portar a terme. Fer malbé el pati del museu de l'aigua i de l'arbre (CEN) és una cosa que no passaria en cap altre indret del món i, a Viladrau, passarà. Sempre acceptar el canvi del projecte de l'escola, però és inadmissible que utilitzin aquest espai. No tenim cap mirament a fer malbé aquest pati, un dels millors espais que té l'ajuntament. No és correcte agafar el primer espai disponible, ja que és un espai consolidat al centre.

Tot això ho fan amb el suport d'ERC, que també caldria que hi reflexionés. També suspendria la regidoria d'Ensenyament, principalment els responsables que han donat l'autorització per fer el canvi de projecte.

Voldria convidar els verds (ecologistes) que vegin els arbres que faran malbé: hi ha algunes alzines gairebé centenàries. És curiós que ERC no digui res i, en canvi, abans, increpis l'antic regidor de Cultura perquè s'havien de tallar alguns pollancres (arbres de fusta sense valor ecològic especial) en el projecte de CIU.

Com a conclusió, voldria demanar una vegada més que ells i tot el poble de Viladrau ho pensem i busquem una solució millor.

Ramon Calm i Mussoll

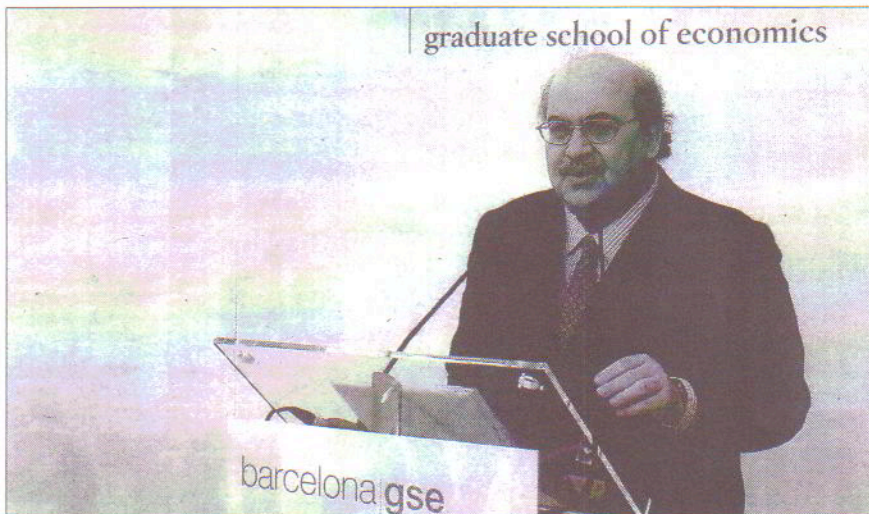
Anuncis per telèfon al diari AVUI+

902 17 85 85

Universitats Clúster formatiu

Reportatge

graduate school of economics

Andreu Mas-Colell, catedràtic d'economia de la UPF i president del patronat de la Barcelona GSE ■ AVUI

Barcelona ensenya economia d'alt nivell

DEBUT • La Barcelona Graduate School of Economics es posa en marxa aquest mes **AMBICIÓ** • El nou centre, que impartirà quatre màsters i aspira a oferir-ne deu, se situa entre els líders a Europa

Marga Moreno
BARCELONA

Barcelona fa un pas més en el seu objectiu de convertir-se en un pol mundial de l'excel·lència formativa. La Barcelona Graduate School of Economics (GSE), constituïda l'any passat, inicia aquest setembre la seva activitat amb l'arribada d'arreu del món del centenar d'alumnes que cursaran els quatre màsters programats per a aquest curs.

Segons van explicar ahir el president del patronat de la Barcelona GSE, Andreu Mas-Colell, i el director general, Eduard Vallory, la nova escola d'alt nivell neix com a fundació privada auspiciada pel departament d'economia i empresa de la Universitat Pompeu Fabra, la unitat de fonaments de l'anàlisi econòmica de l'Autònoma, l'Institut d'Anàlisi Econòmica (IAE) del CSIC i el Centre de Recerca en Economia Internacional (CREI). Per Mas-Colell, la Barcelona GSE no té la vocació de posicionar-se com a escola de negocis, sinó més aviat com a centre d'alts estudis econòmics "des del vessant de les ciències socials i no tant com a escola de *management*", que seria la línia de centres catalans reconeguts internacionalment com ESADE o IESE.

Així, la Barcelona GSE s'enfoca tant a la capacitat professional com a la preparació investigadora i vol incidir en temes com ara l'economia i les finances, però també en

la regulació dels mercats i la innovació, temàtiques al voltant de les quals giren els quatre màsters. Aquests coneixements s'ampliaran el proper curs amb dos màsters més —aspiren a oferir-ne deu—, centrats en comerç internacional i en polítiques macroeconòmiques.

Només vuit d'Espanya

Les classes es fan íntegrament en anglès i aquest any acolliran 99 alumnes, dels quals més d'un terç provenen d'Europa i la resta dels llocs més remots del planeta. El fet que només n'hi hagi vuit d'espanyols és, per Mas-Colell, fruit del fet que els estudiants d'aquest nivell superior de l'educació acostumen a continuar la seva formació a l'estranger, "i de fet, els animem a fer-ho".

La matrícula costa 12.000 euros, però una quarta part dels alumnes hi arriben amb algun tipus de beca

Vallory admet que les directrius sorgides de la declaració de Bolonya tenen molt a veure amb la proliferació d'aquest tipus d'escoles, i assegura que volen posicionar la GSE entre les principals institucions d'aquest rang a Europa, on ara com ara la palma del prestigi se l'emporta la London School of Economics, davant la qual "cal no ser —va comentar Mas-Colell— ni massa presumptuosos ni massa modestos", però sí intentar que aquest segment

del mercat docent sigui multicèntric i ofereixi alternatives solvents fora de Londres.

La força dels inicis

Per Mas-Colell, un avantatge diferencial que presentarà la Barcelona GSE és el fet que, per estar en els seus inicis, "pot oferir una atenció personalitzada", un esperit que els portaveus de la nova escola busquen que perduri, perquè no volen "vendre vetes i fils, sinó qualitat", en paraules del president de la institució. Aquesta, ara mateix, se situa, "en el segon o el tercer lloc" al Vell Continent, on altres alternatives són la Paris School of Economics, la de Tolosa de Llenguadoc, la de Bonn, la de Mannheim i la de Bocconi, a Milà. En el seu consell científic, del qual és president honorífic el comissari europeu Joaquín Almunia, hi consten personalitats internacionals i diversos premis Nobel d'economia.

La matrícula dels cursos, que s'imparteixen als campus de Ciutadella, que inclou la UPF i el CREI, i el de Bellaterra (UAB i IAE), costa 12.000 euros, per bé que una quarta part dels alumnes d'aquest any hi arriba amb algun tipus de beca (total o parcial). Amb un pressupost de dos milions d'euros, l'escola rep un finançament públic de 250.000 euros anuals (per un període inicial de cinc anys) i una quantitat "superior" dels patrons privats, que són Agbar, Banc Sabadell, La Caixa, Caixa Catalunya i la Fundació FemCat. ■